

Predmet: Ovčara

Apelacioni sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: KŽ1 Po2 2/14

Krivično delo: Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz čl. 144 KZ SRJ u saizvršilaštvu, u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

Sudsko veće: sudija Sretko Janković, predsednik veća,
sudija Dragan Ćesarević, član veća (umesto sudije Sonje Manojlović),
sudija Nada Hadžiperić, članica veća,
sudija Omer Hadžiomerović, član veća,
sudija Miodrag Majić, član veća.

Glavni pretres: 19.09.2017. godine

Izveštaj: Marina Kljaić, posmatrač FHP-a

Sudsko veće je razmatralo predlog odbrane da se preko dokument-kamere prikaže original svedočenja na engleskom jeziku svedoka 022 (svedok saradnik A1 u ovom postupku) koji je pred Haškim tribunalom svedočio 1. marta 2006. godine i isti ponovo prevede, jer odbrana smatra da dostavljeni prevod na srpski jezik nije kompletan. Veće je sravnilo originalni transkript na engleskom jeziku sa prevodom i ustanovilo da ne postoje nikakve razlike.

Veće je, u nastavku dokaznog postupka, izvršilo uvid u transkripte o saslušanju svedoka br. 1 i br. 2 u predmetu *Damir Sireta*, kao i u njihove iskaze koje su dali pre dobijanja statusa svedoka saradnika, dok je ostale predloge branilaca odbilo, čime je dokazni postupak završen.

Završna reč tužioca

U završnoj reči, tužilac je naveo da se tokom pretresa pred drugostepenim sudom nije saznalo ništa novo u odnosu na ono što je već utvrđeno. Jedino što je promenjeno je činjenica da je u međuvremenu preminuo optuženi Đorđe Šošić. Stoga je predložio da se svi optuženi oglase krivim i osude na kazne zatvora u istom trajanju na koje su već osuđeni presudom Apelacionog suda (Milan Vujović, Stanko Vujanović, Predrag Milojević, Miroslav Đanković i Saša Radak na po 20 godina, Nada Kalaba na 11 godina, Milan Lančuzanin na 6 godina, Ivica Husnik i Milan Vojinović na po 15 godina, Jovica Perić na 13 godina, Goran Mugoša i Predrag Dragović na po 5 godina).

Završna reč punomoćnika oštećenih

U završnoj reči, punomoćnici oštećenih pridružili su se završnoj reči tužioca i istakli da je zločin izvršen planski i organizovano.

Branilac opt. Miroljuba Vujovića, Nade Kalabe i Stanka Vujanovića, adv. Miroslav Perković negodovao je, navodeći da je tužilaštvu bilo poznato da će se danas iznositi završne reči, a da to odbrani nije bilo saopšteno. Smatra da je ovaj postupak od samog početka „isplotizovan“, „strah ga je od pravosuđa u funkciji političkih odluka“, a navodi i da je u ranijem periodu bilo pretnji advokatima, čak i njihovom fizičkom likvidacijom, te da nijedan dokaz koji je u postupku

izveden nije bio valjan. Zatražio je da svoju završnu reč iznese tokom sutrašnjeg dana, što mu je i dozvoljeno.

Završna reč branioca optuženog Ivica Husnika

Branilac optuženog Ivica Husnika ostao je pri svim navodima iz ranije iznetih završnih reči. Njegov branjenik je izvršio samo jednu radnju, odnosno učestvovao u streljanju samo jedne grupe, ali pod prisilom, što je i sam priznao. I svedok Latinović je izjavio da je Husniku „Topola“ držao pušku na leđima. Stoga je nezamisliv postupak suda koji je izmislio da je optuženi učestvovao u svim radnjama, što je suprotno izvedenim dokazima. Ukazuje da optuženi nije imao nikakav motiv za izvršenje dela jer je po ocu Hrvat. Ukazao je kako je, od 15 godina zatvora na koje je bio osuđen, optuženi do sada izdržao 11, te da je prvostepeni sud dozvolio da se izruči Hrvatskoj.

Završna reč branioca optuženog Milana Vojinovića

Branilac optuženog Milana Vojinovića je u završnoj reči istakao da je njegov branjenik osuđen samo na osnovu iskaza svedoka Perića, koji je ovaj dao pred UBPOK-om, pa je predložio da se taj iskaz izdvoji iz spisa predmeta. Svedok Perić je naveo da je kod traktora video njegovog branjenika, te da zbog toga misli da je i on pucao. Smatra da ovakva izjava ne može biti dokaz na kojem bi se mogla zasnivati osuđujuća presuda, pa je predložio sudu da njegovog branjenika oslobodi od krivične odgovornosti.

Završna reč branioca optuženih Milana Lančuzanina i Predraga Dragovića

U završnoj reči, branilac optuženih Lančuzanina i Dragovića naveo je da on oseća da je sudsko veće prepoznalo šta je ovde suština i na kojim dokazima su zasnovane ranije donete presude. Smatra da je veliko zverstvo osuditi čoveka zbog lažnih iskaza i bez materijalnih dokaza. Neverovatno je da je sud prihvatio iskaze svedoka saradnika, koji su iskazivali različito pre i nakon što su dobili status svedoka saradnika. Optuženi Lančuzanin je dobio kaznu zatvora u trajanju od 20 godina jer ga je svedok saradnik broj 1 teretio, dok je optuženi Dragović imao problem sa svedokom saradnikom br. 2. Ovaj svedok se tek u nekoj od svojih izjava setio da je i optuženi Dragović bio u špaliru, zbog čega je njegov branjenik osuđen na kaznu zatvora u trajanju od pet godina, koju je i izdržao. Svedocima saradnicima sud nije trebao da poveruje jer su svedočili samo u cilju da bi sebe zaštitili, pa stoga predlaže sudu da u odnosu na njegove branjenike donese oslobađajuću presudu.

Završna reč branioca optuženog Saše Radaka

Branilac optuženog Saše Radaka u završnoj reči naveo je da će se ovaj postupak jednom smatrati istorijskim. Njegov branjenik je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 20 godina, a uložio je ustavnu žalbu 2010. godine, o kojoj je Ustavni sud odlučio tek 2014. godine. Ne može da shvati kako Ustavni sud na žalbu Čede Jovanovića reaguje odmah, a u ovakvoj situaciji čeka četiri godine. Njegov branjenik je „odležao u zatvoru“ 10 godina bez ikakvog razloga. Njegov život je upropašten samo zbog iskaza svedoka saradnika br. 1. Kao ilustraciju o kakvim svedocima se radi, naveo je primer Vuje Zlatara koji je u ovom postupku oslobođen od krivične odgovornosti.

Njega je teretio svedok saradnik br. 2, tvrdeći da je i Zlatar bio u streljačkom vodu. Međutim, Zlatar je posedovao medicinsku dokumentaciju kojom je dokazao da u kritično vreme uopšte nije bio na Ovčari. Ocenio je da je svedok saradnik br. 1 započeo krvavi pir na Ovčari, jer je upravo on ubio prvog čoveka. Na Ovčari se dogodio zločin za koji se mora odgovarati, ali se takođe ne mogu za isti bez dokaza osuđivati ljudi. Radak je žrtva ovog postupka, i predlaže sudu da ga oslobodi od krivične odgovornosti.

Završna reč branioca optuženog Predraga Milojevića

Branilac optuženog Predraga Milojevića, iznoseći završnu reč, ostao je kod ranije iznetih završnih reči i žalbenih navoda. Istakao je da njegov branjenik žali što se zločin dogodio, ali da on u njemu nije učestvovao. Svi zaključci prvostepenog suda o njegovoj krivici su neosnovani, i zasnovani su na iskazima svedoka saradnika. Svedok saradnik br. 1 dao je u krajnjoj meri neistinit iskaz, pa je tako teretio i Vuju Zlatara, ali mu sud nije poverovao i oslobodio je Zlatara. Stoga je nelogično da mu je isti sud poverovao u delu iskaza u kojem je teretio njegovog branjenika. Ovaj svedok je navodio da je optuženi Milojević „klao žrtve i overavao ih magnumom“. Tokom postupka su sudu dostavljeni dokazi da zaklanih za Ovčari nije bilo, niti su pronađena zrna koja bi pripadala magnumu. Svedok namerno tereti Milojevića jer je umislio da je u zatvor doveden zbog njega, a i sami veštaci su za ovog svedoka utvrdili da je osvetoljubiv. Svedok saradnik Boža Latinović izmišlja – teretio je druge a ne sebe, mada je oštećeni Emil Čakarić izjavio kako je Latinović dolazio kod njega i hvalio se da je upravo ubio 25 ustaša. Oba svedoka saradnika nisu govorila istinu, pa stoga i nisu ispunili uslov da budu svedoci saradnici. Na njihovim iskazima se ne može zasnovati osuđujuća presuda, pa je stoga predložio sudu da njegovog branjenika oslobodi od krivične odgovornosti.

Završna reč branioca optuženog Miroslava Đankovića

U završnoj reči, branilac optuženog Miroslava Đankovića napomenuo je da danas ne bi ni držao završnu reč da je sudsko veće svedocima saradnicima oduzelo taj status. Svedoci saradnici imaju zakonsku obavezu da govore istinu, a u dve presude je utvrđeno da svedok saradnik broj 1 to nije učinio. Stoga ovaj svedok nema nikakav kredibilitet. Ovaj postupak traje 13 godina jer se organi gonjenja nisu pridržavali zakona. Svedok saradnik se sveti optuženom Đankoviću jer je ovaj znao za sve njegove zločine koje je počinio i pre zločina na Ovčari, pa ga je teretio samo da bi ga sprečio da svedoči protiv njega. Smatra da se sud nezakonito bavio analizom dokaza, a svedoci saradnici su monstruozno svedočili, dok u isto vreme sud nije cenio iskaze drugih svedoka koji su u suprotnosti sa njihovim iskazima. Predložio je sudu da oslobodi njegovog branjenika od krivične odgovornosti.

Završna reč optuženog Ivica Husnika

Optuženi Ivica Husnik je zamolio sudsko veće da danas iznese svoju završnu reč, jer nije u mogućnosti da pristupi sudu narednog dana. Prihvatio je završnu reč svog branioca i naveo da mu je žao zbog onoga što je uradio, ali da tada nije imao izbora, jer je u pitanju bio njegov život.